

Лисица-та. 7.

Еднѣ Лисица хванала сѣ въз еднѣ клѣтка (капанъ) **С**пѣшкѣтъ, и понѣже и сѣ Откѣснала Спѣшка-та, привѣгнала: Свѣче като сѣ глѣдала безъ Спѣшкѣ, мыслѣла си, че Отъ срѣмъ Отнѣдъ не была могла да живѣе прѣчее междѣ дрѣги-тѣ Лисицы. За товѣ на мыслила навѣчи и дрѣги-тѣ Лисицы да направѣтъ товѣ иѣстото, тако сѣ Свѣшо-то зло да покрѣе и нѣйный-а си срѣми. Собрѣла прѣчее сѣчки-тѣ, и поучѣвала ги да сѣ иѣскаѣтъ Спѣшки-тѣ, и дѣмѣла имъ: че товѣ не сѣмо е еднѣ прилична стѣва, но еѣше е и еднѣ иѣзлишна теготѣ при качѣна на тѣло-то. А еднѣ Отъ дрѣги-тѣ Лисицы Отвѣщѣла, и рекла: **С** дрѣжке! товѣ нѣщо ако не ти бы поносило, ты не бы го советѣвала намъ да го направѣми.

Тѣмъ Приказка Сбѣвлѣва: че лѣкави-тѣ человекѣ поучѣватъ бѣлжни-тѣ си за нѣкаквы рѣботы, не че го Свѣчатъ, но зашѣто тѣмъ такѣ понѣси.

Лисица-та и Кѣпѣна-та. 8.

Еднѣ Лисица възлазила на едѣнъ плѣтъ, и понѣже сѣ подхлѣзѣла и щѣла да падне, оуловила сѣ за помоци за еднѣ Кѣпѣнѣ. Но понѣже сѣ оуказрѣавѣли кракѣ-тѣ Отъ водѣи-тѣ на кѣпѣна-та, и ѣ заболѣло, рекла на кѣпѣна-та: **А**хъ! ѣзъ привѣгнахъ при тѣбе, като при еднѣ помошницѣ, а ты по голѣмо зло ми направѣ! Кѣпѣна-та Отвѣщѣла, и рекла: **С** дрѣгѣнѣ! ты самѣ звѣрка, зашѣто поѣска да сѣ хвѣтишъ за мѣне, коѣтъ сѣмъ Свѣкѣла да сѣ хвѣщамъ за сѣкого.

Тѣмъ Приказка наставлѣва: че такѣ правѣтъ и глѣпѣви-тѣ Снѣмъ человекѣ, коѣто привѣгватъ прѣтакѣва помошницѣ, на коѣто поѣече е всажѣнно да правѣтъ зло, нѣжели добрѣ.